

ПАМ'ЯТАймо Минули- 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ - ВУДУМО МАВУТЬСЯ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOVODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200 з Нью-Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXII Ч. 202. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 29-го ЖОВТНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, OCTOBER 29, 1975 No. 202. VOL. LXXXII.

В. СОХАН ПРОВОДИВ КОНГРЕСОМ БРАТСЬКИХ СОЮЗІВ НЬЮ ДЖЕРЗІ

Володимир Сохан

Ньюарк, Н.Дж. — Сорак Друга Річна Конвенція Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі, членами якого є 36 братських союзів, відбулась тут 23-го жовтня в місцевому готелі Гейтвей Давнтаунер Мотор Ін з провідною участю в ній представників українських союзів. Президент Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу, проводив нарадами Конвенції та її спільним обідом для делегатів і гостей, як також засіданням Екзекутив Конгресу в навічере Конвенції. Одну з програмних доповідей виколовса головний президент УНСоюзу Йосип Лисогір (тема: Роль братського руху у святкуванні 200-ліття країни), а о. шамбелян Марослава Харина, головний президент "Провидіння", відкрив молитвою спільний обід Конгресу. Про працю Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі склали звіти за минулий рік; його уступачий президент Володимир Сохан, голова Комісії Братського Товариства і Зв'язків Йосип Лисогір та, віцепі, Голова Номінаційної Комісії Стефанія Волчак, голова касирки "Провидіння". Крім згаданих у Конвенції взяли участь інші репрезентанти українських братських союзів: мгр Уліна Дачук — головний касир УНСоюзу, Едвард Попель — головний касир УРСОюзу, д-р Роман Ричок — головний секретар УРСОюзу, Мирон Баранський — фін. секретар "Провидіння", та мгр Адам Горюльський — головний радник "Провидіння".

Любе, директор відділу Обслуговування Сполучених Штатів у Нью-Йорку були виступили на нарадах Конвенції. На ранній сесії Конгресу були виступили дві доповіді: Едвард А. Мертен, віцепрезидент Допомогового Союзу Лютеранів, говорив про користь з інвестування в життєве забезпечення, а Стенлі Вайсслер, актуарій фірми "Екчуеріс Анлітід", доповідав про використання забезпечувальних грамот, як пенсійних фондів, звільнених від податків. Конвенція Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі склали привітні привітні нарадах представників трьох сусідніх стейтських Братських Конгресів.

Президентом Братського Конгресу Нью Джерзі на чергову каденцію була обрана Елізабет О'Ніл, репрезентантка Союзу "Лоял Кришчів Бенедікт", її заступником — Андрій Венгларич (Словаччий Гімнастичний Союз "Сокол") і Едвард Лофні (Лигари Коломба), а секретарем-касиром обрані Леопольд Маліновські (Польський Національний Союз з Врукліна, Володимир Сохан, як уступачий Президент Конгресу був обраний першим членом ексекютиви, а Йосип Лисогір був переобраний на голову Комісії Братського Товариства і Зв'язків.

НАРАДА ГОЛІВ ПЛАСТОВИХ СТАРШИН У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРОГЛОШУЄ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ

Нью Йорк. — В дніх 24-27 жовтня ц. р. тут у приміщеннях Пластового Дому відбувалися наради голів Крайових Пластових Організацій із 6 країн вільного світу, які прибули на запрошення Головної Пластової Булави для вивчення досвіду і спільного зусилля створити і проблем виховання української молоді у сьогоденних обставинах.

На нараді прибули: Австралія — пл. сен. А. Жуковський, Аргентина — пл. сен. В. Агрес, Велика Британія — пл. сен. Я. Іванюк, ЗСА — пл. сен. А. Мінцко, Канада — пл. сен. Р. Живневський, Німеччина — пл. сен. І. Зубенко.

Зустріч розпочалась у п'ятницю о год. 12-ій полудня і її відкрив голова Головної Пластової Булави пл. сен. Р. Рогожа, вітаючи Начального Пластуна пл. сен. Ю. Старосольського та далеких гостей. Широку програму розпочала доповідь Начального Пластуна на тему майбутнього Українського Пласту у вільному світі, а описали слідували звітанням поодиноких голів крайових організацій та представлення ними специфічних проблем поодиноких країн.

Еже першого дня наради прийняли рішення провідати на пропозицію Головної Пластової Булави прийняти 12 СІЧНЯ ЯК ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ з українськими політичними в'язнями у Союзівському Союзі, за новородженою традицією, започаткованою Вячеславом Чорноволом.

У своєму заклку до усіх українських пластунів у вільному світі Головна Пластова Булава звертається до інших українських молодіжних організацій прилучитися до цієї форми солідарності з нашими братами і сестрами в Україні. Текст заклку подано на 2-ій сторінці в цьому йдлі.

ТРИ З ПОЛОВИНОЮ ТИСЯЧ ОСІБ ВЗІЯЛО УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ МАНІФЕСТАЦІ СОЛІДАРНОСТІ У ФІЛАДЕЛФІ

Філадельфія, Па. — Віля 3,500 жидівських громадян, включно з молодечими, жіночими та ветеранськими організаціями, взяли участь у МАНІФЕСТАЦІ СОЛІДАРНОСТІ з українськими полтв'язнями, яка відбулася тут на історичній "Площі Незалежності" в неділю, 26 жовтня.

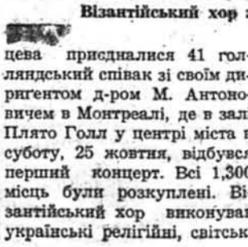
МАНІФЕСТАЦІЯ була організована місцевим Комітетом Оборони Валентина Мороза з метою реформувати американських державних діячів про порушення людських прав в Україні та загалити "смолошкіп солідарності" і передати його від української громади до громади для ведення подібних акцій. "Цей смолошкіп символізує огонь волі в серцях кожного чоловіка, кожної жінки та дитини", — казала Наталія Турченко під час передачі смолошкіпу Уліті Ольшанській, представниці Комітету Оборони Валентина Мороза в Нью Джерзі.

МАНІФЕСТАЦІЯ почалась тоді о 2-ій годині по полудні під дедо захмарним небом. Похід очолювали десять пар молодих студентів, зодягнені в гудульські строї, а за ними маршували уніформована суміська та пластова молюдь і лави українсько-американської громади.

МАНІФЕСТАЦІЯ почалась тоді о 2-ій годині по полудні під дедо захмарним небом. Похід очолювали десять пар молодих студентів, зодягнені в гудульські строї, а за ними маршували уніформована суміська та пластова молюдь і лави українсько-американської громади.

ВІЗАНТІСЬКИЙ ХОР З ГОЛЛЯНДІ ПОЧАВ СВОЄ ТУРНЕ В КАНАДІ І ЗСА ТРИОМФАЛЬНИМИ ВИСТУПАМИ В МОНТРЕАЛІ І ТОРОНТІ

Торонто, Онт. (Л. П.) — Понад 4,000 українців та інших канадських громадян ентузіастично вітали Візантійський хор з Голляндії під диригуванням проф. д-ра Мирослава Антоновича на перших виступах у Канаді. Між слухачами був голляндський консул, який на прийнятті заявив, що він пізнав українські пісні ще в час Другої світової війни в німецьким концентраційним таборі, де він перебував з українцями за участь в антифашистському резистансі. Голляндський консул і представники голляндської спільноти в Канаді обдарували квітами Голляндський хор, його керівника д-ра М. Антоновича і соліста-бандуриста Володимира Луцева. Радіогодина голляндського мовою в Канаді присвятила півгодини для розповіді про історію створення Візантійського хору в Утрехті, а також розповідала слухачам про сучасну мартирологію українського народу. До прибулого раніше до Канади для подягодження формальностей маестра В. Лу-

Візантійський хор зі своїм диригентом д-ром Мирославом Антоновичом

цеза прислався 41 голляндський співак зі своїм диригентом д-ром М. Антоновичем в Монреалі, де в залі плято Голл у центрі міста в суботу, 25 жовтня, відбувся перший концерт. Всі 1,300 місць були розкуплені. Візантійський хор виконував українські релігійні, світські

В ГАРВАРДІ УРОЧИСТО ЗАПОЧАТКОВАНО КАТЕДРУ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ ІМ. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО ІНАВГУРАЦІЙНОЮ ЛЕКЦІЄЮ ІІ ПЕРШОГО ПРОФЕСОРА Д-РА ОМЕЛЯНА ПРІЦАКА

ЗБИРКА ПОТРІБНИХ ЩЕ ФОНДІВ НА ЗАВЕРШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДСЬКОГО ЦЕНТРУ — ГОЛОВНА МЕТА ФКУ В ЮВІЛЕННІ 1976-МУ РОЦІ

Кембрідж, Масс. (з. с.) — Завершення фундації Українського Наукового Інституту при Гарвардському університеті — це наш перший і найважливіший проєкт для відмічення 200-річчя Америки, 100-річчя нашого поселення в ЗСА і для відсичі 100-річчю Валуєвському указові, який по сьогоденній день держить українство на рідних землях в кайданах", — було, за словами проф. Омеляна Прицака, — ціллю і вислідом тригодинних нарад групи активістів Фонду Катедри Українознавства, які відбулися тут в суботу, 25 жовтня, в приміщеннях Українського Наукового Інституту при Гарвардському університеті на закінчення "Українських Днів" в цьому університеті з кінцем минулого тижня.

Рівночасно, в результаті наради Наукової Ради ФКУ, які відбулися під головуванням проф. д-ра Омеляна Прицака, рішення перетворити цю Раду на Постійну Конференцію Українознавчих Студій при Українському Науковому Інституті Гарвардського університету. Рішення схвалює більшістю голосів і вже заплановано ширшу конференцію на весну наступного року, присвячену темі русифікації української мови, культури і су-

спільно-громадського життя в Україні.

В нарадах ФКУ, які фактично це розпочалися в п'ятницю увечері після другої лекції проф. О. Прицака, взяли участь понад 20 активістів ФКУ під головуванням мгра Степана Хемича, голови ФКУ, мгра Богдана Тарнавського, містоголови і організаційного референта, та інж. Василя Лагошняка, голови стейтського відділу ФКУ в Огайо. Ці наради, як і всі попередні конференції і з'їзди цієї організації, закінчилися одушевленими і щедрими деклараціями похварту поодиноких учасників в суммах від 500 до 9,000 доларів на загальну суму 30,000 доларів. "Наші з'їзди", — заявив мгр В. Тарнавський під час звітання за 1975 рік — позначаються не тільки, але досягненнями сьогоденні із візією і проєкціями на майбутнє".

Поставивши завершення Гарвардського проєкту, як найважливіше завдання ФКУ і цілої української громади в ЗСА в 1976-му році для відмічення 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в ЗСА, підкреслюючи його значення, як найбільшого вкладу українців в розвиток цієї країни в науковій і культурній сфері.

Поставивши завершення Гарвардського проєкту, як найважливіше завдання ФКУ і цілої української громади в ЗСА в 1976-му році для відмічення 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в ЗСА, підкреслюючи його значення, як найбільшого вкладу українців в розвиток цієї країни в науковій і культурній сфері.

Георгій Корнієнко назначений заступником міністра закордонних справ СРСР

Москва. — Ройтерс інформуює, що дотеперішнього голову комісії, яка займалася справами ЗСА в міністерстві закордонних справ СРСР, Георгій М. Корнієнко, назначено заступником міністра закордонних справ. Корнієнко, який є дев'ятим з

черги заступником міністра закордонних справ СРСР, буде й далі завідувати американським відділом і відповідати за зв'язки між Москвою і Вашингтоном. Георгій Корнієнко був свого часу заступником в советській амбасаді у Вашингтоні, як один із заступників амбасадора.

МАРОККАНЦІ ПОЧАЛИ "МИРНИЙ ПОХІД" НА ІСПАНСЬКУ САГАРУ

Аїт Меллуки, Марокко. — Під звуки барабанів і труб та з тисячами повиваючих на вітри припорів, 100 тисяч марокканців, чоловіків і жінок, та 3,000 вантажників з харчами, шортами, водою і санітарним приладдям, розпочали "мирний марш" на еспанську Сагару. Вони становлять першу групу величезної "дивільної армії" в числі 350,000 чоловік, які мають взяти участь у заповідному королем Марокко Гасаном марші та окупувати еспанську Сагару, яка на думку короля Гасана, є національною територією Марокка. Згідно з опінією політичних аналітиків, Еспанія правдоподібно не ставитиме спротиву маршувачій "армії цивілів", але другий заінтересований партнер тим обширом, Альжир, сконцентрував в тій околиці деякі військові частини і домагастиме припинення маршу, бо, мовляв, еспанська Сагару належить Альжирові.

У зв'язку з цією кризою, генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм вийшов до Мадриду з метою перестати там розмови у цій справі після того, коли він відбув зустріч з урядовими чиновниками Альжиру, Марокко і Мавританії.

204-НИ ВІДДІЛ УНС В НЬЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧИВ СВОЄ 50-РІЧЧЯ

Нью Йорк, Н.Дж. (в.л.) — В неділю, 26-го жовтня ц.р., 204-ий Відділ Українського Народного Союзу ім. о. А. Гончаренка відзначив бенкетом і місцевію програмою свій золотий ювілей — 50-річчя творчої праці для добра своїх членів та української громади. 50 років тому, в дні 1-го серпня 1925 р., відбулася перша оновуюча збори членів УНС, на яких засновано 204-ий Відділ. Тимчасовий оновуючий комітет очолювали тоді померлі вже члени УНС Микола Влизняк, Іван Дусаненко, Микола Воробець і Петро Задоренський. Першим президентом новоствореного Відділу був Микола Воробець, а фінансовим секретарем Микола Влизняк. Треба подякувати жертвувачам і самовіддану працю тодішніх піонерів, які докладали багато зусиль для збільшення кількості членів Відділу, який сьогодні налічує біля 1,400 членів. Президію теперішньої Управи Відділу очолюють д-р О. Соколюшин — президент і д-р В. Палідвор — фінансовий секретар. На прохлі 50 років невтомно працювали також багато інших членів, імена яких названо в окремому листку, що його Відділ, при допомозі голови д-ра О. Соколюшина, видає з відоги 50-річчя.

Ювілейний бенкет, який відбувся у великій залі Українського Народного Дому і в якій взяло участь понад 100 осіб та декілька членів Голверного Уряду, відкрив голова Відділу д-р О. Соколюшин, згадаючи, що святкуємо цей золотий ювілей в часі, коли ціла Америка, в тому й українська спільнота, відзначає 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні. Наш патрон, козак о. Атаній Гончаренко, нащадок Богунів, прибув до ЗСА дещо раніше, бо 110 років тому і ця подія заслуговує також на окрему згадку — засновано 204-ий Відділ. Тимчасовий оновуючий комітет очолювали тоді померлі вже члени УНС Микола Влизняк, Іван Дусаненко, Микола Воробець і Петро Задоренський. Першим президентом новоствореного Відділу був Микола Воробець, а фінансовим секретарем Микола Влизняк. Треба подякувати жертвувачам і самовіддану працю тодішніх піонерів, які докладали багато зусиль для збільшення кількості членів Відділу, який сьогодні налічує біля 1,400 членів. Президію теперішньої Управи Відділу очолюють д-р О. Соколюшин — президент і д-р В. Палідвор — фінансовий секретар. На прохлі 50 років невтомно працювали також багато інших членів, імена яких названо в окремому листку, що його Відділ, при допомозі голови д-ра О. Соколюшина, видає з відоги 50-річчя.

Ювілейний бенкет, який відбувся у великій залі Українського Народного Дому і в якій взяло участь понад 100 осіб та декілька членів Голверного Уряду, відкрив голова Відділу д-р О. Соколюшин, згадаючи, що святкуємо цей золотий ювілей в часі, коли ціла Америка, в тому й українська спільнота, відзначає 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні. Наш патрон, козак о. Атаній Гончаренко, нащадок Богунів, прибув до ЗСА дещо раніше, бо 110 років тому і ця подія заслуговує також на окрему згадку — засновано 204-ий Відділ. Тимчасовий оновуючий комітет очолювали тоді померлі вже члени УНС Микола Влизняк, Іван Дусаненко, Микола Воробець і Петро Задоренський. Першим президентом новоствореного Відділу був Микола Воробець, а фінансовим секретарем Микола Влизняк. Треба подякувати жертвувачам і самовіддану працю тодішніх піонерів, які докладали багато зусиль для збільшення кількості членів Відділу, який сьогодні налічує біля 1,400 членів. Президію теперішньої Управи Відділу очолюють д-р О. Соколюшин — президент і д-р В. Палідвор — фінансовий секретар. На прохлі 50 років невтомно працювали також багато інших членів, імена яких названо в окремому листку, що його Відділ, при допомозі голови д-ра О. Соколюшина, видає з відоги 50-річчя.

Ювілейний бенкет, який відбувся у великій залі Українського Народного Дому і в якій взяло участь понад 100 осіб та декілька членів Голверного Уряду, відкрив голова Відділу д-р О. Соколюшин, згадаючи, що святкуємо цей золотий ювілей в часі, коли ціла Америка, в тому й українська спільнота, відзначає 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні. Наш патрон, козак о. Атаній Гончаренко, нащадок Богунів, прибув до ЗСА дещо раніше, бо 110 років тому і ця подія заслуговує також на окрему згадку — засновано 204-ий Відділ. Тимчасовий оновуючий комітет очолювали тоді померлі вже члени УНС Микола Влизняк, Іван Дусаненко, Микола Воробець і Петро Задоренський. Першим президентом новоствореного Відділу був Микола Воробець, а фінансовим секретарем Микола Влизняк. Треба подякувати жертвувачам і самовіддану працю тодішніх піонерів, які докладали багато зусиль для збільшення кількості членів Відділу, який сьогодні налічує біля 1,400 членів. Президію теперішньої Управи Відділу очолюють д-р О. Соколюшин — президент і д-р В. Палідвор — фінансовий секретар. На прохлі 50 років невтомно працювали також багато інших членів, імена яких названо в окремому листку, що його Відділ, при допомозі голови д-ра О. Соколюшина, видає з відоги 50-річчя.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ 50% м.в. За кожен зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зерно для Советського Союзу

Минулого тижня Білий Дім повідомив, що уряд Советського Союзу підписав 5-річний контракт із ЗСА щодо закупівлі від 6 до 8 мільйонів тонн американської пшениці й кукурудзи річчю. У договорі зазначено, що якщо б СССР хотів закупити більше ніж 8 мільйонів тонн, то Москва мусила б обговорити цю справу з урядом ЗСА, який мав би підписати контракт з приватними американськими експортерами зерна.

Сам факт, що Москва погодилася підписати такий договір, є великим викликом для економіки ЗСА, бо значно зменшить ралтовим підшипкам в цінах харчових продуктів в Америці. Досі Москва закупувала американське зерно без жадних домовленостей на довшу мету, наприклад, в 1972-му році закупила 13.4 мільйона метричних тонн, в 1974-му тільки 1.8 мільйона тонн, а цього року вже закупила понад 10 мільйонів тонн зерна і правдоподібно купити навіть більше. Така зміна в торговельно-політичній Москві мала дуже негативний вплив на ціни харчових продуктів в Америці і власне тому Вашингтон домагався догореченцевого договору, на що Москва мусила погодитися з уваги на дуже потятий цьогорічний урожай в СССР, спричинений гололивим чином посухою у великих частинах Советського Союзу.

Однак, коли Москва підписала цей догореченцевий договір, то не тільки заперила, що в ЗСА не буде ралтовим підшипкам в цінах на харчові продукти, але також в дійсності приналаса перед світом, що неефективна советська система колективного сільського господарства не спроможна вивести власного населення і тим самим визнала перевагу американської сільськогосподарської системи, базованої на принципі приватної власності. А вже не тільки посуха, але й вказують західні економісти, "плогова для СССР" неефективність центрального планування, слабо розвинена система транспортування, брак запасових частин до сільськогосподарських машин тощо також спричинили до цьогорічного поганого урожаю в СССР. Коли в ЗСА тільки 4 відсотки всієї робочої сили працює на фермах і в Америкі може експортувати великі кількості різних продуктів, то в СССР одна третя цілої робочої сили працює в сільськогосподарському секторі, в колгоспах і радгоспах, але Советський Союз все одно мусить часто купувати харчові продукти за кордоном.

Як відомо, більшість цих продуктів, зокрема зерно, Советський Союз закуповує в ЗСА та Канаді. І тут приходять на гадку слова советського історика - дисидента Андрія Амальрика, який недавно в статті в "Нью-Йорк Таймсі" радив Вашингтону за кожний бушель американського зерна чи американського технологічного знання вимагати від Москви все більшої демократизації советського суспільства, зокрема вимагати пошанування людських прав. Амальрик твердить, що агресивна і небезпечна для Заходу закордонна політика СССР зміниться тільки тоді, коли настануть зміни всередині СССР, бо закордонна політика даної країни — писав Амальрик — відзеркалює її внутрішню політику, а в СССР теперішня внутрішня політика базована на насильстві. Отже, вимагаючи від Москви, щоб вона додержувалася міжнародних договорів, в яких зобов'язалася не порушувати людських прав, Вашингтон, за твердженням Амальрика, не тільки може полегшити умови життя советських громадян, але також забезпечити безпеку Америки.

Державний департамент ЗСА повинен застановитися над цими думками Амальрика, особливо тепер, коли Москва погодилася на догореченцевий контракт щодо закупівлі американського зерна.

Армія без зброї

Вже цілими роками ведеться між Еспанією і Марокко дипломатичний спір за територію так званої Еспанської Сагари, цієї до речі слабозаселеної частини пустелі, на обширі якої (100.000 квадратних миль) поселилось ледне 75.000 мешканців, переважно номадів. Еспанія, яка захопила цю північно-африканську територію в 1884 році, вдержує у тій частині аж 15.000 своїх воїків, побоюючись, що одного дня Марокко і Мавританія, колись французька колонія, можуть окупувати Сагару при допомозі військової сили. Здавалось б, що немає причини вести війну за безконечні піщані простори, на яких, помімо коштовних спроб, не вдалось розкрити дорогих копалин нафти чи інших сировин. Однак, Еспанська Сагара скривас у своїх підземеллях найбільші у світі поклади фосфату, головно-го складника у випроковуванні штучних погноїв.

Теперішній король Марокко Гассан, знаючи, що війна могла б принести тільки поразку й додаткові злидні його народів, передав справу Еспанської Сагари до вирішення Міжнародному Судові при Об'єднаних Націях. Цей Суд має вирішити, чи перевести серед номадів, які заселяють Сагару, референдум, чого домагається Еспанія, чи шукати інших способів розв'язки цієї справи. Король Гассан ніяк не хоче мати свій власний план, який передбачає "мирне" захоплення її марокканцями, які в числі від 350.000 до 500.000 осіб мають вмаршувати на територію Сагари без зброї тільки з сільськогосподарським устаткуванням і там поселитись. Їм заборонено боронитись перед озброєним військом Еспанії, яке, згідно з опінією короля Гассана, не відважиться атакувати беззбройних цивільних людей, які візьмуть участь у цьому, на його думку, "мирному поході". Якщо б сталося інакше, — заявив Гассан, — тоді марокканська армія буде змушена "оборонитись".

Світ з неприхованою цікавістю очікує вислідів "мирного маршу" цієї велетенської "армії без зброї".

Любов Колеська

ПРАВДИ НЕ ЗАКРИТИ...

Багато наших людей ішло до Советського Союзу. Один, щоб відвідати своїх рідних, інші, щоб приїхати ще раз у своєму житті поглянути на вулиці і доми, де вони виростили, а молоді, щоб побачити ці землі, про які розповідали їхні батьки; і збагнути те життя, що сьогодні проходить у сучасній Україні. Переважно ті, що повертаються з відвідування, схвилювані, з покіною душею, у свідомості, що там їм рідні люди не живуть, а... лідувають дні — сповнені гризотами і неспокійними, неспівними навіями, що їм принесло чергова хвилянка. Для молоді вїзд в Україну, назагал, має позитивне значення, бо це, що для них було міткою, перетворюється в живу дійсність. Вони бачать містечкі архітектурні давні пам'ятки, що їх оглядали тільки на прозірах, вони особисто пізнають українців, автохтонних мешканців міст і сіл, знайомляться з їх психікою, а що найважливіше, вони безпосередньо мають змогу придивитися і пізнати обставини, які існують у сучасній Україні чи то під час розмов з людьми, чи, приглянувшись словам на плакатах, численним портретам "вождів" і "героїв" Советського Союзу, чи навіть з поведінки їхніх "ангелів хористів", тобто гідів, які не відступають від них ні на хвилину, і які, часто прохочившись неохочими словечком, відкривають правдиве обличчя комуністичного правління. І як часто молоді, більше заскочена і вражена насильною русифікацією в Україні, приїхавши до Америки, повертається до української мови, якою в дитинстві розмовляли зі своїми батьками.

Розповіді українських туристів, які для американського світу могли б бути суб'єктивними, підтверджують репортажі і статті американських туристів, які поїжджали по Советському Союзу. В останньому часі, в американській пресі надруковано спостереження конгресмени Мілсента Фенні, яка домагалася, щоб її допустили на побачення з В. Морозом, однак їй не дозволено.

Тому поїздка Керін Ді-Кров до Москви на Міжнародну Конференцію Жінок — це важлива подія і для нас, хоч під час перебування в СССР вона не згадує українців, проте вона наголошує на проблемі суспільного порядку в Советському Союзі, нехтування прав людини і фальшування правди. Подія ця важлива ще й з цього огляду, що її запрошено саме з тією метою, — як потім виявляється з інтерв'ю з дописувачем "Нью-Йорк Таймсі" Дейвідом К. Шпіллером, — щоб вона, повернувшись до Америки, привертала до розповсюдження брехні про рівні права жінок з чоловіками, про "надзвичайну" роллю жінок в Советському Союзі, про її привілей...

Проте, не так воно сталося, як до цього звикла Керін Ді-Кров, яка виростила в Америці, де всі права забезпечені людьми. Тільки вона приїхала, советські урядовці вимагали, щоб промову, яку вголосувати мала під час конференції, вона написала і дала їй прочитати. І хоча вона ніколи цього не робила, не могла добути на "геройство" і "доступність" в іншому боці раз її "члено натягнути", що вона не зможе взяти участь в поїзді до Ленінграда і разом з усіма оглядними школи і фабрики. Та це був тільки початок...

Прочитавши її промову, два чоловіки вийшли до її кімнати і наставляли, щоб Керін Ді-Кров викреслила зі своєї промови кілька речей, у яких вона не погоджувалася з поглядом Міністерства Справедливості, що в СССР існує рівноправність обох статей — чоловіків і жінок. Не було радів, і хоча вона була обурена, їй довелося викреслити ці рядки. Тільки на цьому не закінчилась. Прочитавши два дні, і знову під час Конференції на коридорі її викликали один урядовець, і вказавши на рядок, в якому були слова: "Дискримінація статей існує в кожній країні світу", вимагав, щоб вона заміннила ці слова в цей спосіб: "Дискримінація існує тільки в деяких країнах світу"... Вона відмовилася, проте, на велике своє здивування, зауважила, що перекладач у цих же рядках пофальшував текст її промови.

Під час перебування в Советському Союзі Керін Ді-Кров деякі свої спостереження записувала у своєму нотатнику. Деякі люди, в багатьох були незвичайно учливіми і пересадно галлянтними, допускалися грубої помилки, нехотючи унаслідок на кожному кроці дискримінацію жінок, представляючи її як емоційне (Закінчення на стор. 4-й)

Марія Римська

СОВЕТСЬКИЙ НЕОКОЛОЇЯЛІЗМ КИТАЙСЬКИМИ ОЧИМА

Коли пишу ці рядки, Кісінджер перебуває в Пекині, переговорюючи з лідерами Китаю. Ця зустріч мала б бути лише підготовчою до зустрічі "на вершинах" між през. Фордом і Мао та його помічниками. Можлива б навіть така зустріч "на вершинах" між Брежнєвим і Мао? Навпевно ні. Суперечності між СССР і Китаєм гостріше ніж між капіталістичними ЗСА і Китаєм.

Хоч Китай і СССР мають комуністичний устрій, ці обидві країни репрезентують націоналізм у найсильнішому його вислові. Ці націоналістичні фактори, що їх роз'єднують, грають вирішальну роль і вивисуються понад їхній "марксизм-ленінізм", що мав би їх єдиним для спільної "побудови комунізму" у світі.

Китайці не можуть ніяк зрозуміти того, що коли західні колоніальні держави давно повернули їм територію, загарабани від Китаю в часи його слабкості, російські брати-комуністи відмовляються повернути їм те, що загарабали від Китаю царі.

Китайці вважають у загальному усі народи світу "варварами". І на вулицях над ними західні "варвари" вони вигулювали. Чи мали б китайці ніколи толерувати перевагу східних варварів, ще гірших у їх очах, ніж ті західні? Цей психологічний фактор може сильніший ніж націоналістичний і всі інші, і зводиться до того, що вони ніколи не визнають примату "варварського" СССР у комуністичному світі ні відпоти тих зразків марксизму-ленінізму, який створили російяни. Для них це дуже важливе питання — доказати росіянам їх "нижчість" і показати свою моральну вищість над ними.

Західна преса повторює вістки з достовірних джерел, що від кількох літ у Пекині перебуває заступник Громника і веде переговори з китайцями Яні найважливіші питання у цих переговорах? Це напевно не питання надання ідеологічного конфлікту у комуністичній смі. Основне питання — це проблема кордонів на Амурі й Уссурі, це питання советського протекторату над Зовнішньою Монголією, яку совети після війни підступно загарабали від Китаю, використовуючи його слабкість під час домашньої війни. Чи є надія на розв'язку цих територіальних питань? Ледве.

Китайці дивляться з погордою на росіян. В загальному китайцям не можна приписати ярлика імперіалізму. Вони не відраються від того, що їм залежить на впливах на Далекому і Південно-східному Сході, але ті впливи сагають радше лише так далеко, щоб протидіяти впливам Москви і Вашингтону, а не установити власні колонії в тому ра-

ЗАКЛИК ДО УСІХ ПЛАСТУНІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

В останніх самвидавних матеріалах, що передсталися з України, читасмо у заяві Вячеслава Чорновола, що за новонародженою традицією української в'язниці таборів та в'язниць Советського Союзу підзначають день 12-го січня щороку голодівою і писанням петицій. В Чорноволі заявлено, що 12-го січня 1972 року це не був лише день його арешту, але початок широкої акції ліквідації шести-десяти тисяч в українському літературно-громадському житті. Тому він щорічно, як у в'язниці так і після звільнення, цей день буде відзначати із іншими переслідуваними українцями одноденною голодівою.

Для нас, українців, що живемо у вільному світі, ця заява Вячеслава Чорновола не викликає ніякого прикладу.

Український Пласт, що ставить як свій головний обов'язок любов і вірність Батьківщині, виховуючи тепер молоді покоління далеко від України, має важливий обов'язок про любов розбудити та зберегти.

Саме виконуючи цей свій головний обов'язок, ми закликаємо усіх пластунок у вільному світі прийняти 12-го СІЧНЯ ЯК ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ із нашими переслідуваними жертвами советського режиму.

Тому доручаємо усім пластунам проводам, що слідує:

- 1. Вияснити дітям та молоді причину введення Дня Солідарності.
2. Перевести в дні 12-го січня одноденну голодівку серед старшого юнацтва від 14-го року життя. Гроші, заощаджені голодівочними пластунами, передати до Головної Пластової Булави, яка передасть їх як дар Пласту на акцію допомоги переслідуваним в Україні.
3. Переводити цю голодівку при своїх щоденних заняттях, звернути на це увагу свого і чужого оточення, вияснити причину її та цим збільшити число прихильників для міжнародної акції в обороні українських в'язнів у Советському Союзі.

Закликаємо отже усіх пластунок і пластунок, а рівночасно запрошуємо усіх членів інших українських молодіжних організацій прилучитися в дні 12-го січня 1976 року до новонародженої традиції та цим дати доказ нашим братьям і сестрам в Україні, що вони не самі у своїх змаганнях за волю і справедливість, але що ми з ними!

С. К. О. В!
за Головну Пластову Булаву:
пл. сен. Р. Рогожа, голова
пл. сен. О. Кузьмич, кер. вих. діяльності
пл. сен. І. Чайківська, секретар

Советські академіки критикують призначення Нобелівської премії А. Сахарову

Москва. — Минулого тижня 72 члени Академії Наук СССР підписали заяву, в якій гостро скритикували призначення цьогорічної Нобелівської премії науці академіков-дисидентів Андрія Сахарову, твердячи, що призначення цієї премії є "близькістю", яке перечає принципам гуманізму, миру та міжнародної справедливості. Заява, підписана між іншими, кількома нобелівськими лауреатами, твердить, що призначення премії науці Сахарову було "провокацією", бо, молва, діяльність Сахарова в дійсності спрямована для підкопання миру, мирних і рівноправних відносин між державами та має на меті сіяти недовіря між народами. Заяву проти надання премії Сахарову підписала одна третя всього членства Академії Наук СССР, бо всіх дійсних академіків є 242. Цієї заяви не підписав д-р Леонід Канторович, цьогорічний нобелівський лауреат в ділянці економіки, як також не підписав П. визначний фізик Петро Капіца. Як відомо, в 1973-му році 40 советських академіків були підписали заяву, в якій таврували погляди та діяльність д-ра Сахарова.

Тоді Канторович і Капіца також не підписали цієї заяви. У 1973-му році Крайова Академія Наук ЗСА перестерегла советської власті, що пресова кампанія проти д-ра Сахарова, яка напустила підписи 40 советських академіків, може довести до припинення наукової співпраці між ЗСА та СССР.

Після минулотижневої заяви 72-ох членів Академії Наук СССР, д-р Сахаров поінформовував телефонічно, що ця атака на нього може викликати, що він не одержить дозволу вийти до Осель, Норвегії, щоб 10-го грудня особисто одержати премію миру, а також сказав, що можуть зрости старання позбавити його членства в Академії Наук.

Коментатори вказують, що критика діяльності д-ра Сахарова советською пресою та властями може зрости навіть більше з уваги на те, що стало відомо, що він та 30 інших письменників і інтелектуалістів, членів паризької Групи для допомоги та акції в справі людських прав, підписали заклики в справі виведення всіх політичних в'язнів по цілому світі. Речники цієї Групи анулили у Парижі, згоді майже точно рік тому політичні в'язні в СССР були проголошені голодівою на знак протесту проти жалких умов в'язниці й концтаборів. Минулого року академік А. Сахаров закликав світ кожного 30-го жовтня присвячувати політичним в'язням, щоб у такий спосіб звернути увагу публічної опінії на їхню долю.

В'ЯЗЕНЬ ВАТИКАНУ

Маджевіч назвав 19-ий раз свій свій праці "В'язень Ватикану". Він називає двох кардиналів з-поза залізної заслонки — незломимі. Обидва вони добачують, некористь у щораз даліших компромісах Ватикану з міжнародним комунізмом. Ті кардинали, де Мінденті та Йосиф Сліпий, голова східної Греко-Католицької Церкви, Верховний Архієпископ України. Одночасно, його дола, — після 18-річного перебування в советських концетраційних таборах, — сьогодні, як то деякі говорять, доля в'язня Ватикану — і може послужити за пластичну перекладку сьогодишньої дійсності". (стор. 184.)

Автор переповідав історію єдності Римо-Католицької Церкви з Православною на підставі Фальорентійської Унії, яка була підписана 1155-ма західними єпископами і 33-ма східними на тому Соборі (1438 - 45), 8-років після закінчення Собору, тобто в

брандта. Обидві сторони підписали 15-го червня 1973 року наступний комунікат: "Католицька Церква і Римо-Східна Православна Церква узгодили кончатість спільного замігання усіх християн, не-християн і атеїстів у сьодній їх праці в користь миру, боротьби із расовою дискримінацією, як також допомоги нерозвиненим країнам до їх повного розвитку. Обидві Церкви визнають одностайно, що Соціалізм посідає позитивні аспекти, які християни повинні старатися пізнати і визнавати їх вартість". (стор. 112.) Про віщення української католицької церкви Москвою — "забули пригадати". Маджевіч проаналізує положення католиків у Східній Німеччині, згадує про берлінську "сітну ганябу", мислову втечу німців із Східної Німеччини до Західної Німеччини, ліквідацію Католицької Церкви в Альбанії, незалежне положення католиків у В'єтнамі й кількірчому жорстокому війну в'єтнамців. Автор жалкує, що навіть Ватикан не допомагає тим, які обороняли Католицьку Церкву у В'єтнамі, але

Роман С. Голяк "ВАТИКАН У ТІНІ ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ"

Маджевіч цитує ряд джерел, де стверджено, що Тіто й його дружина вимордували десятки тисяч сербів, хорватів, словенців і четників партизанські гені. Михайловича. Людей живцем обливають бензином і спалювано, відрізувано язика, розпинано на хресті, арештовано тисячі священників, монахів і монахинь, і того злочинця приймав на авієнцію Папа Павло VI, — здивовано підкреслює автор цієї публікації. Громико й Подгорний відвідували кілька разів Павла VI. А все це сталося після т.з.в. "поїздки Павла VI до Святої Землі та його зустрічі з Атанасієм, на що погодився учасники Вселенського Собору. 17-го квітня 1970 року помер в Москві на 93-му році життя Адексей, патріарх Московський і Цілої Русі,

(Продовження буде)

Нью Йорк, Н. Й.
КОМІТЕТ ОБОРОНИ РАДЯНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНИВ
 — алаштовує —
ДОПОВІДЬ І ДИСКУСІЮ
 на тему
"День політичного в'язня в СРСР"
в п'ятницю, 31 жовтня 1975 р.
 о год. 6-й веч. в залі
Українського Народного Дому
 Вступ за добровільними датами.

ОБРУЖЛИВИЙ КОМІТЕТ ВІДПІВ УНСОЮЗУ
 у ДЖЕРСІ СІТИ, Н. Дж.
 повідомляє, що
в суботу, 1 листопада 1975 р.
 о год. 7-й веч. в залі
Українського Народного Дому
 при Fleet & Oakland Ave., Jersey City, N.J.
 — відбувається —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУТИ
 На порядку парад:
 Обговорення організаційного плану праці на останні місяці цього року.
 До участі в Зборах зобов'язані предсидники, секретарі, касири, конвенційні делегати і інші урядовці відділових Управ наступних Відділів: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286, 287, 213 і 281.
 У зборах візьмуть участь:
ВОЛОДИМИР СОХАН — гол. секретар УНС
ВАСИЛЬ ОРИХОВСЬКИЙ — обласний орган.
 За Управу Округового Комітету:
Стефан Островський — голова
Володимир Бутковський — Михайло Жук
 касир секретар

ВІЗАНТИЙСЬКИЙ ХОР З ГОЛЛЯНДІ...
 Закінчення зі стор. 1-ої)
 голландських співаків — виконавці заповідей серед людей на літописі.
 В Торонто концерт відбувся в неділю, 26 жовтня, в репрезентативній залі Мессі Голл. Велі 3,000 місць були заповнені розуміючи. Між присутніми було багато молоді і дітей. Як і в Монреалі, так і в Торонто, зворушливий співам голляндських співаків багато людей не приховували сліз зворушення. Кожен концерт Візантійського хору закінчується співом гімну. На закінчення концерту Луца подякував слухачам за участь за братерське відношення до

ТРИ З ПОЛОВИНОЮ...
 Закінчення зі стор. 1-ої)
 ринчанських ветеранських організацій.
 Після відспівання американського та українського гімнів у виконанні Михайла Шварца, п-ї Ульян Мазуревич прийшла присутність в імені Комітету Оборони Мороза. Даліше ведення програми вона передала молодій Глорії Колмен, предсидниці Комісії людських відносин кардинала Кроля.
 Між одержаними організаторами демонстрації заявками були телеграми від сенаторів Генрі Джексона, Гю Скотта і Роберта Тафта; д-р Рудфур Корнелсон, директор філадельфійської Християнської Ради, стейтсвома селаторка Джанет Рібмен і та Френк Соліван, президент філадельфійської Федерації Учителів.
 До почесної президії майдану входили о. шибб. Мірослав Харина, о. Чарльс В. Девлін, директор Комісії Людських Прав кардинала Кроля, рабін Аллан Д. Фокс, епископ Джон Грейгем, д-р Річард Ганусей, шиббінський інспектор п'ятого шиббінського дистрикту, Вальдемар Джансон, представник філадельфійської Спільноти Вільяма Лотшіва, Даніел МекКенна, міський представник, Джеймс Мелісон, Донас Стедмокас, віцепрезидент міської Литовсько-Американської громади та Лео Томандер, представник Естонської громади.
 Українську громаду представляв проф. Петро Стерчо, голова місцевого Відділу У.ККА.
 В концертній частині програми анотував хор „Кобзар” під диригентурою д-ра Антона Рудницького, аккомпаніювала п-ї Р. Гарасимович. Хор відспівав дві пісні. Того вечора з 6-й і 11-й годинах всі телевізійні канали подавали ширші репортажі з цієї майдану, а місцеві газети також точно описали її перебіг.

ЗБІРКА ПОТРІБНИХ...
 Закінчення зі стор. 1-ої)
 ній площині, активісти ФКУ обговорили ряд засобів для здійснення цього завдання до кінця 1976-го року, згідно з планом і договором з адміністративними властями Гарвардського університету. Як відомо, цей договір встановив кінець 1972-го року для фундації трьох кафедр коштом 600,000 кожна, а кінець 1976-го року — для фундації Українського Наукового Інституту коштом 2 мільйонів доларів. Недодержання цих передумов українською громадою може спричинитися до подвоєння, а то й потроєння коштів. Згідно із звітними, на ковто Інституту вже зібрано понад пів мільйона доларів, отже потрібно ще зібрати 1.4 мільйона доларів до кінця 1976-го року. Масова збірка акція, культурні, розвагові та інші імпровізації, доповіді та інші засоби були головною темою цих нарад кружка активістів і ентузіастів ФКУ. Рівнож затримано такі справи, як крайовий з'їзд ФКУ, статут цієї організації, інформативні матеріали, стипендії для студентів, співпраця з Інститутом, видавничі діяльності, дальша акція в обороні Валентина Мороза та інших українських політв'язнів, до якої зобов'язався Гарвардський університет і ряд інших справ, пов'язаних з Гарвардським проектом. Одначе збірка потрібних фондів — 1.4 мільйона доларів, — щоб уникнути зайвих величезних коштів становила особливе і пекуче ядро нарад представників і членів Екзекутиви ФКУ.
 „Ми не сміємо бути прихильними успіхом”, — говорив інж. Михайло Корчинський, професійний інженер — п'ятувальний, який простою тематичною калькуляцією дійшов до заключення, що коли б кожний із 8,000 дотеперішніх жертводавців дав по 300 доларів, — фундація Інституту не то що була б завершена, але й залишилася б надлишком на винуватця бібліотеки і на стипендії для студентів українських. „Україна конає в судорогах русифікації Валуєвського указу — нам слід йти на відкриття”, — закликав інж. М. Корчинський, — додаючи: „А чи з другого боку можна уявити собі більший вклад українства в розвиток ЗСА і просвіщення його населення, як встановленням Центру Українознавчих студій при Гарвардському університеті з нагоди 200-річчя Америки і 100-ліття нашого поселення в цій країні?”
 „Два мільйони доларів на науку, українську науку, в найкращому університеті світу — це „ліпште” (горіше) — заявив інж. В. Лагошняк, мейннат - фундація - активіст ФКУ, в п'ятому йому простолінійний спосіб. „Ми мусимо ці фонди придбати і то до півночі 31-го грудня 1976-го року. І ми їх зберемо”.

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ ПРИБУВ ДО ЗСА НА 10-ДЕННІ ВІДВІДИНИ

Вашингтон. — У неділю, 26 жовтня, до ЗСА прилетів із своєю жінкою єгипетський президент Анвар ель-Садат і має пробути тут десять днів, відбуваючи наради з чільними американськими урядовцями, а також планує відвідати ряд міст. У понеділок, 27 жовтня, президент Джералд Форд формально привітав єгипетського Президента у Білому Домі та заявив, що ЗСА продовжуватимуть свої старання довести до остаточного миру на Близькому Сході. Під час поведілкових церемоній у Вашингтоні президент Садат заявив, що прибув до ЗСА „із відкритим серцем і відкритими раменами” та хвалив Америку за її роль посередника у дотеперішніх

ПРАВДИ НЕ ЗАКРИТИ...
 (Закінчення зі стор. 2-ої)
 створення, як прирасу-лячку, або віддаючи її привілей вже самим фактом, що вона жінка, а не за працю чи заслуги. Для прикладу: урядовець з Міністерства Справедливості почав висловлювати Керін ДіКров, чому жінки с добримі суддями, сказавши: „Жінки є... емоційні створіння”.
 Або жінка - адвокат висловлювала, що після розводу дітей віддають жінкам, а не чоловікам тому, що їх народили, вона більше прив'язана до них. „Батьки люблять своїх дітей, мовляв, тільки через любов до своїх жінок”.
 Професор медичної школи, оточений жінками - делегатками, щоб висказати їх компліменти, сказав, що поміж ними почувся, як серед клубни квітв. У театрі, на одній комедії, що була побудована ввесь час на дотепках, які дискримінують жінку, актор розповідав анекдот, як то його переслідувало нещастя... От одного разу він побачив, що в річці потопав жінка, він притамка кинувся її рятувати... Та ба, у цій же хвилині, він завважив, що й далеко до краси і чистоти знову її в річку. Усі компліменти і дотепи, очевидно, не подопадали Керін ДіКров, тим більше, що зовнішня пересадна заподальність ніяк не була співмірна фактам советського сьогодення.
 Плучи вулицею Ленінграда, вона побачила, що у вантажному авті, яким возять сміття, за керівницею, покурюючи цигарку, сидів чоловік, а за вантажним автом підігнала жінка і викладла туди переважні бочки зі сміттям... Також вона розпитувала, чому в кукуварській школі вчать тільки жінки, а чоловіки не вчать? Коли ж хлопцям не прислуговувати привілей бути добримі кукуварями? Коли вона ставала запити тамошнім людям, вони розгублювалися, ніяковіли, вичіливо усміхалися і швидко зникали.
 Советські урядовці і журналісти ввесь час за нею ходили і наполягали, щоб вона сказала, що в Америці жакливі умовини для жінок, а в Советському Союзі жінкам належать усі привілеї і права парівні з чоловіками.
 Проте, Керін ДіКров їм зразу відповіла: „В Советському Союзі існує більша дискримінація ніж в Америці. Там привілейні можна дискутувати над проблемами, порупувати їх у пресі. А тут такого роду, як Крайова Організація Жінок на щіо нам не придалася б тому, що у вас немає... ніяких проблем”.
 Керін ДіКров не могла з дива вийти, чому її запросили на Конференцію, на якій були привілейні делегати із 111 країн — 99 відсотків комуністів, включно з американками, які ні в чому не заперечували, навики на кожному кроці складали похваля советському урядові за це, що тут панує „привілейні” прав жінок з „чоловіками”.
 „Про мене знали, що я привілейні жіночого руху в Америці, що я протестувала проти війни — старалася посядати Керін ДіКров, — але вони перерахувалися і програли”.

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ У КЛІВЛЕНДІ
 повідомляють, що
ВІДЗНАЧЕННЯ 57-ої РІЧНИЦІ
ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ
 відбувається
в суботу, 1-го листопада 1975 р., год. 7:30 веч.
 в АВДИТОРНІ ШКОЛИ СВ. ВОСАФАГА, 5720 State Rd., Parma, Ohio
 В ПРОГРАМІ:
 • Апель — Комбатантські і Молодеці Організації.
 • Святочне слово — мгр АНДРІЙ ФЕДІУКОВСЬКИЙ
 • Хор „ДНІПРО” — диригент ВІГЕН О. САДОВСЬКИЙ
 • Декламації та інсценізації пера проф. В. РАДЗИКЕВИЧА — Члени Молодецьких Організацій
 МОЛОВЕНІ в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ будуть відправлені в кожній українській церкві безпосередньо перед Святочною Академією.
 ПРОСИМО ЛАСКАВО ПРОМАДАНСТВО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ.

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА НЕЙТРАЛЬ АМЕРИКИ І КАНАДИ
 — алаштовує —
в суботу і неділю, 15 і 16 листопада 1975 р.
на відпочинковій оселі УНС „Союзівці”
 в КЕРТОНСОНІ, Н. Й.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НЕРШОСТІ НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ
 за звання чемпіонів українців Америки і Канади та за чини УНСОЮЗУ, „Свобода” і „Українського Тижневика” в конкурсах:
ЧОЛОВІКВІВ від 19-го року життя і **ЖОНАКІВ** до 18-го року життя.
 Продавці: першостей ВОГДАН МІНЦЮК, ланіюній настільного тенісу УСАКА Гросендар аматери — ПЛАТОНИВ ЗАЧИН „ЧЕРВОНА КАЛІНА”
 Початок аматери в суботу, 15-го листопада, о год. 10-й рано.
 Після першостей зугорці ЗСА — Канада.
 Зголошення учасників разом з оплатою по \$5.00 від чоловіків та по \$2.50 від жонаків приймас:
 Bohdan Myndiuk, 26 Leamington Avenue, Islington, Ont., Canada M8Z 2W4

45-й ВІДІЛІ СВА, ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. — запрошує Вас на
ОСІННІ ВЕЧЕРНІЦІ
 в суботу, 1 Листопада 1975, в церкві в залі СВ. ВОЛОДИМИРА
 Початок — 9-та год. вечора в Оркестра ТЕМІО, при 425 Grier Ave., Elizabeth, N.J.
 Місця при столиках можна набути при вступі або замовити — в крамничі „Говард”, 574-5768, п-ї Д. Боднарско, 553-9497, п-ї Е. Ядусь, 241-8649

Комісія Старших Громадян УНСОЮЗУ
 — алаштовує —
ЛИСТОПАДОВИЙ ФЕСТИН — З'їзд ЕМЕРИТІВ НА СОЮЗІВЦІ
Тиждень від 2-го листопада 1975 року
 ПРОГРАМА:
 1) КОНФЕРЕНЦІЯ в суботу, 1-го листопада 1975 року.
 2) КОНФЕРЕНЦІЯ в неділю рано, 2-го листопада 1975 року.
 3) ВІВІСІТ, ваділі вечором, 3-го листопада 1975 року о 6-й год. по пол.
 4) РЕВОЛЮЦІЯ І УХВАЛИ.
 ЗА НОМБРОМ:
 СТЕПАН ВУРОКАСЬ — голова
 В. ДІДЕН — касир
 У справі замовлення кімнат, просимо звертатися до Управи СОЮЗІВЦІ — (914) 626-6941

СВА — це організація, що відповідає потребам кожної Української Жінки!

Увага! **УКРАЇНЦІ РОЧЕСТЕРУ, Н. Й.** Увага!
У неділю, 2 листопада 1975 р.
 в залі **УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ**
 (831 Джозф Апеню)
 відбувається **ДОПОВІДЬ** на тему:
„СУЧАСНИЙ СТАН В УКРАЇНІ І ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ”
 Доповідь виколосить заступник Голови УНРАМ на ЗСА
Ред. Іван Кедрин-Рудницький
 Після доповіді — запити й відповісти.
 Початок о год. 4-й по пол.
 Вступ за добровільними датами.
 УПРАВА Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР

ATTENTION NEW JERSEY VOTERS
 Do YOU live in East Brunswick, Edison, Helmetta, Metuchen, Milltown, North Brunswick, South Brunswick, South River or Spotswood?
 If so, PLEASE CAST YOUR VOTE ON NOV. 4, 1975 FOR NEW JERSEY STATE ASSEMBLY
 Latyan-born
Prof. DAUMANTS HAZNERS
 a leading fighter for CAPTIVE NATIONS, AND HIS RUNNING MATE
ELLIOTT MAYO
 a crusading freeholder and a great friend.
 • Elect your real friends, you need them, but first they need your vote.
 • DON'T WASTE YOUR VOTE! Come and help your own cause!
 Paid for by Hazners/Mayo-Republicans for Assembly Campaign Fund, Grace Hammesfahr, Tealure.

СВ. П. СТЕПАН БАРТКО
 кол. старшина Армії УНР та учасник визвольної війни України. Личар Ордену Симона Петлюри, нагороджений Воїнським Хрестом, — на еміграції член-основозакопник ОБВУА і долголітній зразковий член нашого Відділу ОБВУА, заслужений церковний і громадсько-суспільний діяч.
 ПОХОРОН відбувся у виторок, 21-го жовтня п. р. зі Собору УПЦ в Брукліні, Н. Й. на Українській Православній Церкві св. Андрія в Вадд Бруксу, Н. Дж. **ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!**
 ВІЛ Дружині і всій Родині Покійного передаємо сердечні вислови глибокого співчуття.
 УПРАВА ОБВУА — ВІДІЛІ НЬО-ЙОРК

В неділю, 2 листопада 1975 р.
 о год. 11-й рано
 відправляється
в каплиці св. Юра в НЬО-ЙОРКУ, Н. Й.
СЛУЖБА БОЖА
 за
Б. П. МАРІО ГОДОВАНЕЦЬ
 Просіться бущих Студенток Академії св. Василія Великого на Факс Чейсі, прибути на це Богослуження, щобіть сильно помолитися за спокій душі нашій Незабутній Топарничі.
 СВІТЛЯНА ЛІСКО НЕДІЛЬСЬКА І НАДІЯ ПЕРИГІВСЬКА ТРОЯН

АННА з ФЕДУНІВ ЧАЙКА-ФУРНИК
 Долголітня членка Т-ва Дідстер і Союзу Українок Америки, а наша Дорога і Незабутній ТЕЛА та ДОБРОДІЙКА-СПОНСОРКА.
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
 будуть відправлені
в церкві Покрови Божої Матері в Озон Парк, в церкві св. Родини в Бабілоні та в Німеччині
 Просимо про молитви за спокій душі Померлої. **МАРІЯ І МІКОЛА САНВІЦЬКІ** **ЛЮБОВ І СТЕПАН ІВАНЧУК** **ХРИСТИНА І РІЧАРД ЛОНАРДИ** а Родиною **ВОЛОДИСЛАВ І ЛЮБОВ ФЕДУНІ** з Родиною **ІРОСТАВ І ЛЮБОВ ФЕДУНІ** з Родиною **ВАСИЛЬ І ЛІЛА КІН**
 В пам'ять Покійної, складаємо на фонд „Держва в Поліції” суму 300.00 доларів.

В ГАРВАРДІ УРОЧИСТО...

Закінчення зі стор. 1-01

но надрукований у „Свободі“ англійською й українською мовами.

Лекцію попередили Богослуження в Гарвардській каплиці цього ранку, що їх відправляв о. шамб. Петро Мельничук, парох української католицької церкви в Балтиморі, і о. Роман Диксий з Бостону. В Богослуженнях взяли участь професори і студенти українознавчих студій в Гарварді в активності Фонду Катедри Українознавства, які приїхали з усіх усюд на ці чергові „Українські Дні“ в Гарварді. Першу частину програми для закінчення спільним полюдом в Голійов центрі, де гості обмінялися валиками враженнями із заслуженого інвагуаційного викладача проф. Прицака.

В годині 5-й по полудні цього дня, проф. Прицак дав свою другу лекцію, тим разом українською мовою для близько сотні гостей і активістів ФКУ, що зібралися в залі медалей, віддаленого від Гарварду готелью Шератон-Коммендер. У лекції „Діагностика наших традицій“, проф. Прицак подав приклади з історії України, коли „продвідна верства ринила свій сідом нормальних народів, прийняла обов'язуючі в даку епоху критерії і мала відвагу та терпеливість діяти послідовно і зріло“. В закінченні одногодинної лекції проф. Прицак наголосив на перспективі „перспектив“ в замаханні за державність. „Щоб захати автомат до нами-чної мети — пояснював проф. Прицак упрощеним прикладом — треба не тільки зміти ним керувати, але й мати перспективу, тобто знати якою дорогою найкраще до цієї мети зайти. За останніх майже 200 років нашого відродження ми вже навчилися керувати автомат історії, але досі не виробили ще перспективи, тобто не мали терпеливості вивчити, якою дорогою дойти до цієї — своєї суверенної держави. Тому й темою цієї лекції з нагоди започаткування першої катедри історії України ім. Михайла Грушевського в Гарварді муслило бути — діагностика наших традицій“.

Одна і друга лекції проф. Прицака були своєрідні й третім „миленим словом“ в короткій, але багатій історії українознавчих студій в Гарварді. Першим таким „словом“ було проголошення встановлення української катедри в пролам'ятний день 22 січня 1968 року. Другою ключовою подією було проголошення встановлення трьох катедр „у вічність“ в квітні 1973 року. Інвагуаційна лекція — це третя ключова подія в дорозі до завершення Гарвардського Центру Українознавчих Студій.

ВЕЧІР В ПОШАНУ ПРОФ. ОМЕЛІЯНА ПРИЦАКА В ГАРВАРДІ

Кембридж, Масс. (3. С.) — Понад 100 осіб — науковці, студенти, активісти ФКУ та представники українських крайових організацій — вшарували проф. д-ра Омеліяна Прицака з нагоди його інвагуаційної лекції як першого професора катедри історії України ім. Михайла Грушевського в Гарварді, під час бенкету, який відбувся тут в 19-й готелю увечері, пролам'ятого 24-го жовтня, в готелі Шератон Коммендер. Бенкет, який провадив у веселій, товариській атмосфері, відкрити мовити о. проф. Митрополита Метиса в а, д-ра Романа Вереша, голови Українського Бібліографічного Центру в Чикаго, проф. д-ра Юрія Шевельова, проф. д-ра Ігоря Шевченка, проф. д-ра Олександра Отгобліна, проф. д-ра Осипа Андрушаків, а також інших осіб, в тому числі активістів ФКУ, які свої листи — привітання доповнили чеками — датками в різних суммах на завершення збірки на Український Науковий Інститут при Гарвардському університеті. В душі веселої атмосфері ввечері, присутніх понад 20 студентів і докторантів вручили проф. Прицакові подарунок, його карикатуру — малюнок роботи Едварда Козака.

У своїй мові подяки, проф. Прицак назвав цей день „найважливішим моментом свого життя“. Але хоч цей момент „зв'язаний з моїм життям — це наша спільна справа. Бог дав мені шаста буття і своєрідною бабою — повитуху і професором першої і однією в світі катедри історії ім. Михайла Грушевського, яка є зародком відродження вільної української науки“. Проф. Прицак через підкреслив значення завершення ба-ури Наукового Інституту в Гарварді вшануванням його фондом 2 мільйонів доларів до кінця 1976 року, згідно із договором з університетськими властями. „Слідуючий 1976-й рік — це 200-ліття Америки, 100-ліття нашого поселення в ЗСА, але це й рік столітнього існування Валуєвського указу, що його цар Леонід І перервав в життя в Україні різними засобами“, — говорив проф. Прицак, відмічуючи різницю, що в слідуючому році має повстати історія УССР від 1917 року, яку препарують совєтські науковці. „Ми муслимо дати відсіч цим затіям і в цьому нам Боже допоможи!“ закінчив своє слово проф. Прицак під оплески зібраних гостей. Ще одним моментом історії і молитвою, що її провів о. шамб. П. Мельничук, закінчено цей вечір в честь професора Прицака та його

СОВЕТСЬКІ НЕОКОЛОНІАЛІЗМ КИТАЙСЬКИМИ ОЧИМА

(Закінчення зі стор. 2-01)

швидкобудівельної індустрії, 60 відс. індустрії, що продукує важке електричне обладнання, 35 відс. продукції газоліну, 40 відс. продукції сталі і т. п.“

„Москва має в своїх руках від 1971 р. всі нитки, маневруючи якими вона здійснює програму повної економічної інтеграції сателітних країн у дільці продукції, наукових дослідів, технології і монетарної політики, з метою витягнути економіку цих країн цілковито в совєтську орбіту і примусити країни-сателіти працювати для розвитку совєтської економіки, а не своїх економік“.

Стосуючи принципи „поділу праці“ і „кооперації“, Москва зредукувала членів цієї „міжнародної“ спільноти до ролі підсобних підприємств для совєтської економіки і відкрила ринки для збуту совєтських товарів. Для прикладу: коли СССР сам продукує головні частини для комп'ютерів і пасажирських вагонів, він наказує сателітським державам продукувати маленькі частинки і додатки. Мадяричина муслила зредувати алаову продукцію тракторів і підвізів вагонів, щоб дати перевагу продукції частин, достави яких вимагає СССР для совєтської продукції. Так само болгарська індустрія є змунена продукувати тільки частини машин, щоб відтак спровадувати з СССР складені машини“.

„Іноді совєти творять міжнародні „комбінати“, щоб улазити від себе продукцію певної дільниці індустрії. Так у 1973 р. створено Оптично-Хемічний Індустріальний Комбінат під контролем СССР і Німечької Демократичної Республіки. Тим вони ввелимінували німецьку оптичну індустрію з під виключної німецької контролю і піддали її під виключну контролю комбінату з ослідком у Москві“.

В ім'я такої „кооперації“ й „інтеграції“ створено останніми часами більш як 30 індустріальних гігантів, але всі вони з ослідком у Москві. Прокладення газових проводів із Оренбурга на Уралі до західних кордонів СССР вимагало співпраці п'яти країн: Болгарії, Мадяричина, НДР, Польщі і Чехословаччини, — і ці країни муслили інвестувати мільярди в той проєкт і зв'язати з тим проєктом десятки тисяч своїх кваліфікованих робітників. Тепер цей проєкт приносить прубутки СССР, а не тим країнам, що стільки вложили в той проєкт“.

Так то на розсуд китайці совєти здійснюють у своїй політиці те, що закладав Ленін колоніальним державам. В рамках національної незалежності держав, практикують жорстоку економічну експлуатацію, з якою впарі йде фінансова і мілітарна“.

Китайці посують без сумніву росіянам кров, називаючи так у пресі, як на міжнародних форумах. Це напевно шкідливо більш в опіні світу, ніж те, що ми пишемо про московську колоніальну політику“.

„З напливом совєтського грабничького капіталу в Індію, торгівля між СССР і Індією розрослася до небувалих розмірів. Використовуючи позицію нації-кредитора, СССР грабує Індію через торгівлю. Довершувати того, купуючи дешево і продаючи дорого. Совєтські позиції позбавляють Індію її свободи вибрати джерела закордонної торгівлі. Деякі продукти Індія муслила експортувати до СССР за ціну іноді 30 відс. нижчу, порівнюючи з цінами світового ринку. Совєтські машини спровадуються в Індію — як частини позичок — за ціну 20-30 відс. вищу ніж ціни біжмародного ринку, не згадуючи вже про те, що їх якдість є вшкідливий“.

Автор подає далше приклади, як то Совєти використовують Індію, продаючи їй друкарський папір, і як вони примушують Індію платити високі ціни за бабову, за яку приходиться Індії платити СССР високу ціну. Коли ж відтак СССР купує від Індії готовий матеріал з того сирця, то платять дуже низьку ціну“.

Совєти експлуатують сателіті

Совєти хваляться на міжнародних форумах, особливо амбасадор Яків Малік чинився на Надзвичайній Сесії ОН у вересні д. р., як то СССР помагає країнам, що є членами Ради Взаємної Економічної Допомоги (СОВЕКОМ) досягти повну економічну незалежність. Китайський журнал дає приклади і оцінку, як ця „допомога“ в дійсності виглядає. Він висміє за проєктований і накинений сателітським народам „міжнародний поділ праці“ і твердить, що совєти змагають не за здійснення принципу того „поділу праці“

Погрожують дружини Сахарова

Рим, Італія. — Представники совєтської амбасаді в Італії заборонили дружині академіка Андрія Сахарова зустрічатися з чужоземними журналістами в часі свого перебування в Італії. Як відомо, Елена Воннер-Сахарова перейшла в одному з італійських шпиталів складну операцію очей і тепер приходиться до здоров'я. Друзі Єлини Сахарової поінформували пресу про пересторогу совєтської амбасаді і заявили, що пані Сахарова побуєється тепер, що її можуть відмовити поворотної візи до СССР. Після признання А. Сахарова нобелівської премії, Елена Сахарова була дещо гостро вшлювилась перед кореспондентами про совєтські порядки“.

В книгарні Свободи можна набути шкільні підручники

Марія Делько:
 РІДНЕ СЛОВО — Перша читанка після букваря \$4.20
 ВОЛОШКИ — Читанка для 2-го року навчання 4.20
 РІДНИЙ КРАЙ — Читанка для 3-го р. навч. 5.00
 СВІТАН-ЗІЛЛЯ — Читанка для 4-го р. навч. 6.00
 ПРО ЦЮ ТІРСА ШЕЛЕСТИЦЯ — читанка для 5-го року навчання 7.00

Всі підручники з мовними вправами та українсько-англійським словником. Книжки висилаємо тільки за надісланим належної суми і 5% податку (Н. Дж.). Чеками або поштовими переказами).

СВОБОДА
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Матура в „Рідній Школі“ у Філадельфії

Цьогорічний матуральний іспит у Школі Українознавства, що її веде Товариство „Рідна Школа“ у Філадельфії, найзамітніший з усіх, що відбулися на протязі двадцяти років існування цієї школи. До іспиту цього року приступило аж двадцять п'ять абітурієнтів, що вказує на ріст школи і заінтересування українознавчими предметами. Школа „Рідної Школи“ у Філадельфії належить до найкращих у країні: повне навчання у школі триває дванадцять років і закінчується офіційним матуральним іспитом. Наші попередні абсолюенти продовжували і подовжують навчання українознавчих предметів у вищих школах. Деякі з них вже самі стали вчителями у школах українознавства. Цього року, як це показує відбитка таблиці, поміщена (нижче), іспит здали такі матуранти (перший ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон Фаріон, Неоніла Онуферко, Теодор Литвин, Роксоліана Горбова, Ігор Залць і Антін (зліва): Василь Валєєв, Христина Ракова, Олег Запото-Ведмарський; другий ряд від лівої до правої): Олег Кондрат, Наталія Куйдич, Ярема Скіра, Софія Вілнська, Михайло Крочак, Христина Кушнір, Зенон